

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ การเรียกท่านว่าจันจันฮาร์(ผู้ที่รู้สิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของแต่ละคน) คือคำยกย่องที่ผิดสำหรับท่าน พ่อมาเพื่อเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์
- คำถาม:** พร้อมกับการยกย่องพ่อ มีใครอีกที่ได้รับการยกย่องมากที่สุด? คำยกย่องนั้นคืออะไร?
- คำตอบ:** 1) พร้อมกันกับการยกย่องพ่อ บาร์ตก็ได้รับการยกย่องอย่างมากเช่นกัน เพียงบาร์ตเท่านั้นคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย เพียงบาร์ตเท่านั้นที่กลายเป็นสวรรค์ พ่อทำให้ผู้คนของบาร์ตมั่งคั่งมีความสุขและบริสุทธิ์ 2) มีคำยกย่องก็เตะที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ก็เตะเป็นเพชรพลอย แม่ของคัมภีร์ทั้งหมด 3) มีคำยกย่องอย่างมากของลูกผู้เป็นแม่น้ำคงคาแห่งความรู้ที่มีชีวิต ลูกปรากฏออกมาโดยตรงจากมหาสมุทรแห่งความรู้

โอมซานติ ลูกใหม่พร้อมกับลูกเก่าก็เข้าใจความหมายของคำว่า “โอมซานติ” เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณ และลูกคือลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและเป็นผู้เป็นที่รักที่สุด ท่านคือผู้เป็นที่รักของทุกคน ได้มีการอธิบายนัยสำคัญของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูกแล้ว ความรู้หมายถึงกลางวัน ยุคทองและยุคเงิน ความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงกลางคืน ยุคทองแดงและยุคเหล็ก ทั้งหมดนี้หมายถึงบาร์ต เป็นลูกๆ ผู้คนของบาร์ตผู้ที่ได้ลงมาเป็นอันดับแรก วงจรของ 84 ชาตเกิด เป็นไปสำหรับลูกๆ ผู้คนของบาร์ต บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย เพียงดินแดนบาร์ตเท่านั้นที่กลายเป็นสวรรค์ ไม่มีดินแดนอื่นใดกลายเป็นสวรรค์ ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่ามีเพียงบาร์ตเท่านั้นในโลกใหม่ยุคทอง เพียงบาร์ตเท่านั้นที่เรียกว่าสวรรค์ และแล้วขณะที่ผู้อาศัยของบาร์ตกำลังใช้ 84 ชาตเกิด พวกเขาก็กลายเป็นชวานร จากชวานรแล้วพวกเขาก็กลายเป็นชาวสวรรค์ ในปัจจุบันทั้งหมดคือชวานร เพียงบาร์ตเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ เพราะดินแดนอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย คำยกย่องของดินแดนบาร์ตนั้นไม่มีขีดจำกัด เป็นเพียงในดินแดนบาร์ตเท่านั้นที่พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก นี่คือนิยามบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด ยุคแห่งก็เตะ เพียงบาร์ตเท่านั้นที่กำลังจะกลับมาเป็นดินแดนที่สูงส่งที่สุดในปัจจุบันศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปไม่ได้มีอยู่และอาณาจักรนั้นหรือยุคนั้นก็ไม่ได้คงอยู่ ลูกๆ ทั้งหมดรู้ว่าเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ทรงพลังอำนาจของโลก ผู้คนของบาร์ตทำความผิดอย่างมากของการพูดว่า พระเจ้ารู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในทุกคนและรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจแต่ละคน พ่อพูดว่า: พ่อไม่รู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในทุกคน งานของพ่อคือการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ผู้คนมากมายก็พูดว่า: ชีพบาบาท่านคืออันตะรียามิ(ผู้เดียวที่รู้สิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของทุกคน) บาบาสพูดว่า: พ่อไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อไม่รู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของแต่ละคน พ่อมาเพียงแค่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ลูกๆ เรียกพ่อเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อโลกเก่าต้องถูกทำให้ใหม่ ผู้คนนั้นไม่รู้ว่เมื่อไรโลกเก่านั้นจะกลับมาใหม่หรือเมื่อไรที่โลกใหม่จะกลับมาเก่า ทุกสิ่งนั้นต้องเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่าอย่างแน่นอน ขณะที่ไปผ่านสภาพสวาโท ราโจและตาโม มนุษย์เองก็เป็นเช่นนั้นด้วย เริ่มแรกทารกนั้นก็สะอาดบริสุทธิ์ และแล้วก็ได้กลายเป็นผู้ใหญ่และแล้วก็เป็นผู้ที่แก่ชรา นั่นคือเขาก็ได้ไปผ่านสภาพราโจและตาโม เมื่อร่างของใครบางคนนั้นแก่ดวงวิญญาณนั้นก็จากร่างและก็เข้าไปในร่างอื่นเป็นทารกอีกครั้ง ลูกๆ รู้ว่าบาร์ตนั้นเคยสูงส่งอย่างไรในโลกใหม่ คำยกย่องของบาร์ตนั้นไม่มีขีดจำกัด ไม่มีแผ่นดินอื่นใดที่มีความสุขมั่งคั่งหรือบริสุทธิ์เช่นที่บาร์ตเคยเป็น เวลานี้พ่อมาเพื่อให้แผ่นดินนั้นสะอาดบริสุทธิ์อีกครั้ง โลกที่สะอาดบริสุทธิ์กำลังมีการก่อตั้งขึ้น ใครที่สร้างตรีมูรติ บราห์มา, วิษณุ และชังการ์? ชีวานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้คนพูดถึงตรีมูรติบราห์มา แต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ในความเป็นจริงพวกเขาควรที่จะพูดว่าตรีมูรติชีวาไม่ใช่ตรีมูรติบราห์มา พวกเขาพูดถึงเทพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาเทพทั้งหมด พวกเขาเชื่อว่าชังการ์นั้นสูงสุด ดังนั้นพวกเขาควรที่จะพูดว่าตรีมูรติชังการ์ เหตุใดพวกเขาจึงพูดว่า “ตรีมูรติบราห์มา”? ชีวาคือผู้สร้าง ได้มีการจดจำว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างบราห์มินด้วยบราห์มา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนเรียกพ่อผู้เต็มไปด้วยความรู้ว่าผู้ที่รู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของทุกคน คำยกย่องนั้นไม่มีความหมาย ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะได้รับมรดกจากพ่อ ท่านเองสอนพวกเราบราห์มิน เพราะเหตุใด? เพราะท่านคือพ่อและครูสูงสุด ท่านอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกด้วยเช่นกันและลูกได้วนไปรอบวงจรอย่างไร เพียงท่านเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ ไม่ใช่ท่านคือจันจันฮาร์ นั่นเป็นสิ่งที่ผิด พ่อเพียงแค่มารเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และให้โชคของอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาตเกิดแก่พวกเขา ความสุขในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งชั้นยาสซีหรือหุริโยคีไม่รู้สิ่งนี้ว่าเป็นไปเพียงชั่วคราเท่านั้น พวกเขาจดจำธาตุนาฬัม ธาตุนาฬัมไม่ใช่พระเจ้า เพียงชีวาที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือพระเจ้า ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด สถานที่อยู่อาศัยของทุกดวงวิญญาณคือบราห์มัน บ้านที่แสนหวาน เราดวงวิญญาณ

มาที่นี้จากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเรา ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันออกจากร่างหนึ่งและรับร่างที่สองร่างที่สาม ฯลฯ มีเพียงผู้คนที่บาร์ดเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมายก็รับความรู้่างมากมายด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกแต่ลูกต้องทำตามศรัทธา ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดคือคู่รักของดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นที่รักเดียว ลูกเคยจดจำท่านตั้งแต่ตอนเริ่มต้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดวงวิญญาณจดจำพ่อ นี่คือการดินแดนแห่งความทุกข์ เราดวงวิญญาณดั้งเดิมเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ และจากนั้นเราก็ได้ไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและใช้ 84 ชาติเกิด ความหมายของ “อัมโซโซอัม” (ฉันเคยเป็นเช่นไรฉันจะกลายเป็นเช่นนั้น) ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณเวลานี้พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ลูกเคยเป็นเทพแล้วได้กลายเป็นนักรบ, พ่อค้าและศูทร เวลานี้พวกเรากลายเป็นบราห์มินเพื่อที่จะกลายเป็นเทพอีกครั้ง นี่คือการความหมายที่แท้จริง การตีความอื่นๆนั้นผิดอย่างสมบูรณ์ ในยุคทองมีศาสนาเทพศาสนาเดียว เคยเป็นอาณาจักรที่ไม่แบ่งแยก และแล้วเมื่อศาสนาอื่นเริ่มขึ้นมันก็มีการแบ่งแยก อาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจของราวันเริ่มขึ้นเมื่อยุคทองแดงเริ่มต้น ไม่มีอาณาจักรของราวันในยุคทองและดังนั้นจึงไม่มีกิเลสทั้งห้าที่นั่นเช่นกัน โลกนั้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ รามและสีดาเรียกว่าเต็ม 14 องศา ทำไมถึงมีภาพรามที่มีสัญลักษณ์ของคันธนูและลูกศร? ไม่มีใครรู้อย่างนี้ ไม่ใช่เรื่องของความก้าวร้าวรุนแรง ลูกคือนักเรียนของพระเจ้า ผู้เดียวนั้นคือพ่อ และเพราะลูกคือนักเรียนท่านจึงเป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านให้การหลุดพ้นแก่ลูกๆ และส่งลูกไปสู่สวรรค์ ดังนั้นท่านคือทั้งสาม พ่อ ครูและครู ลูกกลายเป็นลูกๆ ของท่าน ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก ผู้อื่นไม่ได้รู้อะไรเลย เป็นเพราะนี่คืออาณาจักรของราวันที่ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย ผู้คนเผาหุ่นจำลองของราวันทุกปี แต่พวกเขาไม่รู้วราวันคือใคร ลูกๆ รู้วราวันคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของบาร์ด ความรู้นี้ให้แก่ลูกๆ เท่านั้นโดยพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้ เพียงพ่อนั้นเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความปิติ ลูกๆ ผู้เป็นเมฆได้รับการเติมเต็มด้วยมหาสมุทรแห่งความรู้ แล้วก็จะไปและประพรมน้ำฝนแห่งความรู้ ลูกคือดวงตาแห่งความรู้ เป็นลูกที่ได้รับการยกย่อง พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ จงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดเดี๋ยวนี้ จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพิ่มการจดจำระลึกถึงของลูกให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ลูกไม่ต้องพูดว่า “ชีพบาบา ชีพบาบา” ด้วยปากของลูก คู่รักก็จดจำผู้เป็นที่รักของเธอ เมื่อพวกเขาได้เห็นกันและกัน สติปัญญาของพวกเขาก็จดจำกันและกันเท่านั้น ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อใครบางคนจดจำเทพได้โดยเฉพาะและกราบไหว้บูชาเทพนั้น เขาก็ได้รับนิมิตของเทพนั้น แต่นั่นก็เป็นเพียงชั่วครวเท่านั้น ในขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาก็ลงมาเรื่อยๆ เวลานี้ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ระทมจะเป็นเสียงร้องแห่งชัยชนะ แม่น้ำเลือดต้องไหลนองในบาร์ด สิ่งซึ่งบอกสงครามกลางเมืองนั้นก็ปรากฏให้เห็นในเวลานี้ ทุกสิ่งนั้นได้กลับมาตาโมประจักษ์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาสะอาดประจักษ์ ผู้ที่ได้กลายเป็นเทพในวงจรที่แล้วจะประกาศสิทธิในมรดกเดียวกันจากพ่อ ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างน้อยก็จะได้รู้ความรู้น้อยกว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ตามลำดับกันไปในการบรรดาปวงประชา ผู้เพียรพยายามที่ดีก็ทำตามศรัทธาและได้รับสถานภาพที่ดี ลูกจำเป็นต้องมีกิจกรรมารายาที่ดี สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างมากที่คุณธรรมที่สูงส่งเหล่านั้นจะคงอยู่กับลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เวลานี้ทุกคนมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ นี่คือการโลกที่เป็นเช่นปีศาจ โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกได้มีการอธิบายให้แก่ลูกๆ แล้ว ในเวลานี้พ่อพูดว่า: ทำความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึงในขณะนี้และลูกจะกลายเป็นทองแท้ สัตยยุคคือยุคทอง เป็นทองแท้และแล้วก็มีอัลลอยของเงินในยุคเงินองศาที่ลดลงมาเรื่อยๆ เวลานี้ไม่มีองศาใดหลงเหลืออยู่เลย เป็นเมื่อโลกได้ไปถึงสภาพเช่นนั้นที่พ่อมา สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทุกคนในอาณาจักรของราวันได้กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้จักคิดอย่างมาก ถึงแม้ว่าพวกเขาเป็นนักแสดงในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ พวกเขาก็ไม่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร ลูกคือนักแสดงเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกได้มาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นนักแสดง ลูกก็ยังไม่รู้จักละครนี้ ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะพูดว่า: ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้จักคิดอย่างมาก! เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกรู้จักคิดเช่นเพชร แล้วราวันก็ทำให้ลูกเป็นเช่นเปลือกหอยเพียงพ่อนั้นที่มาและพาลูกกลับไปกับพ่อ และแล้วโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะถูกทำลาย พ่อพาทุกคนกลับบ้านเหมือนฝูงงู เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะกลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกๆ บราห์มาภุมารและภุมารีกำลังทำความเพียรพยายามนี้ สติปัญญาของผู้คนตาโมประจักษ์และดังนั้นพวกเขาจึงไม่เข้าใจว่าในเมื่อมีลูกๆ บราห์มาภุมารและภุมารีมากมาย ก็จะต้องมีประชาธิปไตยบราห์มาด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน บราห์มินคือจุกแล้วพวกเขาก็กลายเป็นเทพ พวกเขาได้ลบลูกบราห์มินและชีวาออกไปจากภาพ เวลานี้ลูกๆ บราห์มินกำลังทำให้บาร์ดกลายเป็นสวรรค์ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่

พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์อยู่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ทำตามศรัทธาและสร้างสมกิริยามารยาทที่ดี
2. กลายเป็นคู่รักที่แท้จริงและจดจำผู้เป็นที่รักเดียวเท่านั้น จงเฝ้าแต่เพิ่มการฝึกฝนการจดจำระลึกถึงของลูกให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้

พร: ขอให้ลูกอยู่เหนือสำนักของโลกที่มีตัวตนและร่างกายที่มีตัวตนและรับใช้จากโลกที่ละเอียดอ่อน ในโลกปัจจุบันนี้ผู้คนสวมใส่เสื้อผ้าตามงานของพวกเขา ในทำนองเดียวกันลูกสามารถสวมเครื่องแต่งกายตามงานและเวลาของลูก ครุหนึ่งจงปรากฏกายในรูปที่มีตัวตนและชั่วคราวต่อมาในรูปที่ละเอียดอ่อน กลายเป็นผู้ที่หลากหลาย ๆ รูปแบบด้วยวิธีนี้ และลูกจะสามารถสัมผัสกับทุกรูปแบบได้อย่างมีความสุข นี่คือรูปแบบของลูกเอง ไม่ว่าเสื้อผ้าของผู้อื่นจะเข้ากับลูกหรือไม่ ลูกก็สามารถสวมใส่เสื้อผ้าของลูกเองได้ ดังนั้นนำพรนี้ไปใช้ในรูปปฏิบัติ และลูกจะสามารถมีประสบการณ์ที่พิเศษที่สุดของการพบปะที่อะเวค

คติพจน์: คติพจน์: ผู้ที่มีความเคารพต่อทุกคนสามารถกลายเป็นตัวอย่างได้ เมื่อลูกให้ความเคารพแล้วเท่านั้นที่ลูกจะได้รับความเคารพ

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งจากมาเตซาวรี

- 1) ดวงวิญญาณมนุษย์สัมผัสกับรางวัลในอนาคตตามรายได้ที่สมบูรณ์ของพวกเขา

ดูลี หลายคนคิดว่าพวกเขาได้รับความรู้ในเวลานี้เนื่องจากรายได้ที่ดีของพวกเขาของชาติเกิดที่ผ่านมาของพวกเขา อย่างไรก็ตามมันไม่ได้เป็นเช่นนั้น เรารู้ว่าเราได้รับผลที่ดีจากชาติเกิดในอดีตของเรา วงจรของกาลยังคงหมุนไปเรื่อยๆ และเปลี่ยนจากสโตนเป็นราโจเป็นตาโม แต่ตามละครนั้นมีส่วนที่เหลือนำไว้ให้ลูกได้สร้างรางวัลโดยการเพียรพยายาม และเหตุนี้เองในยุคทองบางคนจึงเป็นราชาหรือราชินี บางคนเป็นคนรับใช้ และคนอื่นๆมีสถานภาพของปวงประชา ความสำเร็จของความพยายามนี้คือไม่มีความเป็นสองภาคที่นั่น ไม่มีความอิจฉาริษยา และแม้แต่ปวงประชาก็มีความสุขที่นั่น ราชาและราชินีดูแลประชาชนของพวกเขาเหมือนแม่กับพ่อจะดูแลลูก ๆ ของพวกเขา ที่นั่นคนจนและคนมั่งคั่งทุกคนพอใจจากความเพียรพยายามที่ลูกทำในชาติเกิดเดียวนี้ลูกจะประสบความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด รายได้ที่ไม่สูญสลายและจากรายได้ที่ไม่สูญสลายและความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ลูกจะได้รับสถานภาพที่ไม่สูญสลาย เวลานี้เรากำลังจะไปสู่โลกยุคทอง นี่คือการละเล่นในทางปฏิบัติที่กำลังดำเนินอยู่ ที่นี้ไม่ใช่เรื่องของเวทมนตร์

- 2) ทิศทางของกูรูและคัมภีร์ไม่ใช่ทิศทางของพระเจ้า

พระเจ้าพูดว่า: ลูกๆทิศทางเหล่านั้นจากกูรูและคัมภีร์ไม่ใช่ทิศทางของพ่อ พวกเขาเพียงแค่ให้ทิศทางในชื่อของพ่อ แต่อันที่จริงพ่อรู้ทิศทางของพ่อ พ่อมาและบอกลูกเกี่ยวกับการพบพ่อ ก่อนหน้านั้นไม่มีใครรู้ที่อยู่ของพ่อ แม้ว่าจะมีการกล่าวถึง “คำพูดของพระเจ้า” ในกิตะ แต่เป็นมนุษย์ที่เขียนกิตะ พระเจ้าเองเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ความทรงจำของคำพูดที่สูงส่งที่พระเจ้าพูดคือกิตะ นักวิชาการ บัณฑิต และครูบอกว่าพระเจ้าพูดคำพูดที่สูงส่งด้วยภาษาสันสกฤตและเราไม่สามารถพบพระเจ้าโดยที่ไม่ได้เรียนรู้สิ่งนั้น พวกเขาทำให้เราติดกับดักในพิธีกรรมมากยิ่งขึ้น ถ้าเราเป็นบัณฑิตขึ้นไปหลังจากศึกษาพระเวทและคัมภีร์แล้วเราต้องลงมาในระดับเดียวกันนั่นคือเราต้องล้มสิ่งนั้นและเราต้องเชื่อมโยงสติปัญญาของเราในโยคะกับพระเจ้าผู้เดียว เพราะพระเจ้าบอกไว้อย่างชัดเจนว่า: ลูกไม่สามารถพบพ่อได้โดยการทำพิธีกรรมทั้งหมดเหล่านั้นหรือโดยการศึกษาพระเวทและคัมภีร์ ดูลีคัมภีร์อะไรบางที่ Dhruv, Prahlad หรือ Meera ศึกษา? (ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์) ที่นี้ลูกต้องล้มแม้กระทั่งทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษามา ตัวอย่างเช่น อรชุนศึกษาและเขาต้องล้มสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด คำพูดที่สูงส่งที่ชัดเจนของพระเจ้าคือ: จดจำพ่อในทุกลมหายใจ ไม่จำเป็นต้องทำอะไรสำหรับสิ่งนี้ นี่เป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจนกว่าลูกจะได้รับความรู้นี้ อย่างไรก็ตามเมื่อตะเกียงแห่งความรู้ถูกจุด ลูกก็กลายเป็น

อิสระจากพิธีกรรมทั้งหมดเพราะถ้าลูกต้องออกจากร่างกายของลูกในขณะที่ทำสิ่งต่างๆเหล่านั้นลูกจะได้รับประโยชน์อะไร? ลูกไม่ได้สร้างรางวัลหรือไม่ได้รับการหลุดพ้นจากพันธนาการของบ่วงกรรม ผู้คนคิดว่าการกระทำที่ดีคือการไม่พูดโกหก ไม่ขโมยหรือการทำให้ใครบางคนเป็นทุกข์ อย่างไรก็ตามที่นี้ลูกต้องปลดปล่อยตัวเองจากบ่วงกรรมทั้งหมดตลอดเวลา และกำจัดรากเหง้าของการกระทำที่เป็นบาปด้วยเช่นกัน เวลานี้เราปรารถนาที่จะหวานเมลิ็ดเช่นนั้นที่ต้นไม้แห่งกรรมดีจะปรากฏออกมา ดังนั้นจงรู้หน้าที่ของชีวิตมนุษย์และมีการกระทำที่สูงส่ง อัจชะ